

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 se sídlem Francouzská 808/19, Praha 2, rozhodl soudkyně JUDr. Otílií Hrehovou, v právní věci

žalobce: **D. Ž.** narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Michalem Říhou
se sídlem Ke Klimentce 2186/15, 150 00 Praha 5

proti

žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČ 00025429,
se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o 400 000 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 318 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% p.a. počínaje dnem 24.8.2016 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. V převyšující části co do 82 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05% p.a. počínaje dnem 24.8.2016 se žaloba zamítá.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit na nákladech řízení žalobci částku 131 849 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Michala Říhy, advokáta.
- IV. Žalované se povinnost k náhradě nákladů řízení státu (za znalečné) neukládá.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal náhrady škody na zdraví způsobené mu v důsledku **nezákonného rozhodnutí** vydaného v řízení trestním. Uvedl k tomu, že bylo proti němu zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání trestného činu zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 3, písm. c) tr. zákona, přičemž po celou dobu trestního řízení brojil proti zákonnosti obvinění až žalobce byl nakonec rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 28. 11. 2006 sp.zn. [redacted] uznán vinným trestným činem zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 17. 1. 2007 prostřednictvím svého obhájce odvolání a Městský soud v Praze usnesením ze dne 28. 2. 2007 sp.zn. [redacted] napadený rozsudek dle § 258 odst.1 písm. b, c) tr.řádu zrušil v celém rozsahu a dle § 259 odst.1 tr. řádu věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. V opakovaném hlavním líčení posléze soud I. stupně rozsudkem ze dne 1. 6. 2011 sp.zn. [redacted] žalobce obžaloby **zprostil** s odkazem na § 226 písm. b) tr. řádu. Žalobce byl stíhán devět let a tři měsíce za závažný trestný čin majetkového charakteru, za který mu hrozil trest odnětí svobody v délce trvání až osmi let, navíc s reálnou hrozbou uložení povinnosti k náhradě mnohamilionové škody údajně poškozené společnosti, což se ostatně stalo v prvním odsuzujícím rozsudku, jímž byl žalobce zavázán k povinnosti náhrady velmi vysoké částky. Samo trestní řízení představuje výrazný zásah do základních práv a svobod žalobce, spojený s **velkým stresem, psychickými zdravotními problémy** a strachem o osud poškozeného a jeho rodiny. Trestní stíhání na žalobce negativně dopadlo rovněž ve sféře mezilidských vztahů, výrazně mu uškodilo v profesním i soukromém životě, kdy s nálepkou lumpa, který měl zpronevěřit 4,2 mil Kč, se bude potýkat do konce života. Podstatné je rovněž to, že žalobce byl v průběhu trestního řízení v listopadu 2006 již jednou pravomocně odsouzen k podmíněnému trestu, navíc nad ním byl vysloven dohled, uložena mu peněžitý trest 100 000 Kč, zákaz činnosti v délce trvání 5 let a povinnost nahradit údajným poškozeným částky 195tis a 272tis korun. Následně trvalo dalších pět let, než byl žalobce obžaloby zproštěn, a tedy pět let žil v permanentním strachu, že bude potrestán, zakázána mu jakákoliv činnost ve statutárních orgánech obchodních společností, což de facto znamená jakékoliv znemožnění podnikatelské činnosti, a navíc bude muset zaplatit náhradu škody, peněžitý trest a soudní výlohy téměř 1 mil Kč. **Výrazné zdravotní potíže**, které od doby svého trestního stíhání žalobce má, jsou podle přesvědčení žalobce a nyní již i dle posudků lékařů přímým důsledkem nezákonného trestního stíhání. V přímém důsledku vleklého trestního řízení se prokazatelně zhoršil zdravotní stav žalobce, vždy v době jednání trestního soudu trpěl takovými **psychickými potížemi**, které si vyžádali jeho dlouhodobou pracovní neschopnost v současné době již řádu několika let, užívá dlouhodobě mnoho léků a potýká se s následky trestního řízení i po zprošťujícím rozhodnutí. K věci je vhodné poznamenat rovněž to, že v minulosti již žalobce uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy, kterou Ministerstvo spravedlnosti zcela odmítlo, načež bylo vedeno soudní řízení, v němž dokonce po zásahu dovolacího Nejvyššího soudu nakonec rozhodl Obvodní soud pro Prahu 2 rozsudkem č.j. [redacted] ze dne 2. 4. 2013 a Městský soud v Praze rozsudkem č.j. [redacted] ze dne 10. 3. 2015 o náhradě nemajetkové újmy. Přitom v té části tamního nároku, který byl odvozován od prokazatelně zhoršeného zdravotního stavu, kdy ovšem tehdy ještě nebyla léčba žalobce či spíše pokusy o ni ukončena(y), **soudy konstatovaly, že po ustálení zdravotního stavu se může jednat o škodu na zdraví**, nikoliv nemajetkovou újmu, a proto byl tamní nárok zčásti zamítnut. Tak tomu nakonec skutečně je, dlouho nebylo možno definovat konkrétní škodu na zdraví, neboť u žalobce nebyla ukončena léčba a jeho zdravotní stav nebyl ustálený, nicméně již v průběhu trestního řízení a krátce po jeho skončení konstatovala ošetřující lékařka [redacted] Z [redacted] K [redacted] [redacted] když žalobce je v permanentní psychiatrické péči v návaznosti na své trestní stíhání od roku 2000 až doposud, přičemž se u něj rozvinul obraz [redacted]

██████████ – silná úzkost, depresivní symptomatologie, flashbacky, nespavost, noční můry, vyhyčivé chování, vegetativní labilita, dokonce i suicidiální úvahy. Od té doby je žalobce rovněž trvale medikován psychofarmaky. Potíže žalobce ani s odstupem několika let po skončení trestního řízení neustaly, ba naopak prohloubily se, žalobce se nadále spíše neúspěšně léčí a až dosud léčí, proto Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím č.j. ██████████ ze dne 22. 9. 2014 ve spojení s rozhodnutím č.j. ██████████ ze dne 5. 1. 2015 **přiznala žalobci invaliditu** ██████████ stupně právě z důvodů psychického onemocnění zapříčiněného předmětným trestním stíháním. Toto žalobce zdůrazňuje, neboť je mu známa obvyklá praxe žalované a bohužel nezdíka i Obvodního soudu pro Prahu 2, lékařské zprávy žadatelů bez dalšího bagatelizovat, označovat za účelové, v soudních sporech požadovat a vyhotovovat nové znalecké zkoumání (proti čemuž žalobce ničeho nenamítá, bude-li to požadovat žalovaná a zdejší soud uzná jako potřebné) apod. Zde se však jedná o rozhodnutí orgánu veřejné moci, založené na posudku revizního lékaře ČSSZ. Jelikož následná léčba stále nevedla ke zlepšení zdravotního stavu žalobce, je v současné době možno s odkazem na posudek o invaliditě, zpracovaný posudkovým lékařem PSSZ ██████████ M██████████ K██████████ pod č.j. ██████████ ze dne 13. 8. 2015 konstatovat, že **zdravotní stav žalobce se ustálil jako trvale nepříznivý**, nelze již v současné situaci očekávat progres v léčbě a zlepšení zdravotního stavu, a (což má žalobce pro účely této žaloby za podstatné) konstatoval, že léčba žalobce je v dané situaci ukončena a zdravotní stav ustálený. Tedy jde o odborný medicínský závěr tak, aby bylo možno již konstatovat konkrétní škodu na zdraví, tuto ohodnotit a domáhat se její náhrady. Jak vyplývá z citovaného posudku, u žalobce je v důsledku nezákonného trestního stíhání zjištěna ██████████

██████████, **míra poklesu pracovní schopnosti o ██████████, a z toho plynoucí zdravotní postižení** uvedené v kapitole ██████████ položce ██████████ přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o ██████████. Vedle poškození zdraví psychického charakteru má žalobce také vážné zdravotní potíže s ██████████ kterou onemocněl v průběhu trestního řízení v přímém důsledku stresu, který nezákonné řízení vyvolávalo. Žalobce odkázal na ust. § 2958 a § 2959 NOZ. Podle důvodové zprávy k NOZ francouzský Code civil nebo švýcarský Zivilgesetzbuch tyto otázky vůbec neřeší a dávají soudci volnou ruku. Proto i NOZ podle jeho tvůrců stojí na zásadě, že rozhodnutí jednotlivého právního případu náleží jen soudci a zákonodárná moc, natož moc výkonná, nemá v působnosti nařizovat soudu, jak má jednotlivý případ rozhodnout. Autoři NOZ k této problematice ještě dále vysvětlují, že výši a rozsah bolestného je třeba určit podle objektivně zjistitelných kritérií. Uvádějí, že inspirace se má hledat v zahraničí. Realita českého právního prostředí je však jiná, mnohem výše jsou vyčíslovány zásahy do nepoměrně méně významných práv, jako dobré jméno či pověst, obchodní tajemství, autorské právo apod. Poškození na zdraví je stále pomíjeno a ohodnocováno částkami, které postižené nešťastníky spíše urážejí. Na základě těchto úvah žalobce, byť subjektivně vnímá svůj stav zapříčiněný nezákonným trestním postihem státu velmi úkorně, s vědomím částek přiznávaných v obdobných případech, ve snaze alespoň zčásti o objektivní výpočet, **považuje za odpovídající odškodnění částku 1 000 000 Kč.**

2. Žalovaná se žalobou nesouhlasila, učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobce dne 23. 2. 2016 uplatnil nárok na poskytnutí náhrady škody na zdraví ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., ve výši 1 000 000 Kč. Žalovaná požadavku žalobce **nevyhověla ani z části**, což žalobci sdělila svým stanoviskem ze dne 15. 9. 2016. Odkázala na průběh trestního řízení, které bylo zahájeno dne 25. 2. 2002 pro trestný čin zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákona. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 1. 6. 2011 sp. zn. ██████████ ██████████ byl žalobce dle ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu, zproštěn obžaloby. Řízení pravomocně skončilo dne 23. 7. 2011. V daném případě **došlo ohledně žalobce k vydání nezákonného rozhodnutí** ve smyslu § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., za které lze

považovat s ohledem na výsledek trestního řízení sdělení usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 25. 2. 2002. Pro založení odpovědnosti státu za škodu dle zákona č. 82/1998 Sb. je nutné současné splnění tří následujících podmínek. Musí být v řízení dáno nezákonné rozhodnutí nebo shledán nesprávný úřední postup, dále musí dojít ke vzniku škody a v neposlední řadě vzniklá škoda musí být přímým důsledkem nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu. Uvedené předpoklady musí být splněny kumulativně, pouhé nesplnění jednoho z nich vede k zamítnutí nároku na náhradu škody (viz usnesení Nejvyššího soud ČR ze dne 23. 2. 2005, sp. zn.: 25 Cdo 773/2004, usnesení Nejvyššího soudu České republiky č.j. 28 Cdo 4231/2010-113 ze dne 9. 11. 2011). V rámci tzv. předběžného projednání nároku na odškodnění uplatňovaného u žalované je možno poskytnout náhradu škody pouze v případě, kdy lze na základě předložených dokladů učinit nepochybný závěr o tom, že navrhovateli škoda nesporně vznikla. Nesporným je nutné učinit nejen to, že co do základu byl založen vznik odpovědnosti, ale i to, že požadovaná náhrada škody spočívá v majetkové či nemajetkové újmě, která nastala v příčinné souvislosti s rozhodnutím (nesprávným úředním postupem) zakládajícím odpovědnost za škodu, a kdy lze shledat nespornou také výši škody způsobené rozhodnutím (nesprávným úředním postupem). Žalovaná požadavku žalobce na náhradu škody na zdraví, která měla žalobci vzniknout v souvislosti s nezákonným trestním stíháním, které bylo vedeno u Obvodního soudu pro Prahu 6 pod sp.zn. [REDAKCE] nevyhověla ani částečně, neboť **žalobce neprokázal, že škoda na zdraví vznikla v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním.** Lze tedy shrnout, že vzhledem ke shora uvedenému nelze na jisto postavit existenci předpokladů pro vznik odpovědnosti státu za požadovanou nemajetkovou újmu. Českou republikou jsou podle zákona č. 82/1998 Sb. mimosoudně vypořádávány pouze nároky dostatečně doložené a zcela nesporné co do základu i výše.

3. Nesporným mezi stranami bylo, že trestní stíhání, které bylo proti žalobci vedeno, bylo nezákonné a že žalobce u žalované uplatnil nárok na poskytnutí náhrady škody dne 23. 2. 2016.
4. Původně ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem podepsaného soudu č.j. [REDAKCE] ze dne 3.7.2019, jímž bylo žalované uloženo zaplatit žalobci na uplatněný nárok částku 400 000 Kč, přičemž v převyšující části co do 600 000 Kč byla žaloba zamítnuta. K odvolání žalované byl **zrušen rozsudek ve výroku žalobě vyhovujícím (400 000 Kč)**, když výrok soudu prvního stupně, pokud zamítl žalobu v části 600 000 Kč, zůstal nedotčen a je v právní moci. **Předmětem řízení tak zůstala částka 400 000 Kč**, ohledně níž vrátil odvolací soud zdejšímu soudu věc k dalšímu řízení.
5. Odvolací soud konstatoval (20 Co 341/2019-187 ze dne 23.1.2020), že jednoznačná **příčinná souvislost mezi trestním stíháním a zdravotním poškozením žalobce byla zjištěna pouze v případě [REDAKCE]** nikoli již v případě [REDAKCE]. Úvaha soudu o výši náhrady musí být podložena skutkovými zjištěními, u nichž se soud neobejde bez odborného lékařského hodnocení. Teprve poté, co bude odborným lékařským hodnocením ujasněn rozsah zdravotního poškození žalobce v příčinné souvislosti s dotýčným nezákonným rozhodnutím, může soud I. stupně přistoupit k úvaze o výši náhrady s případným využitím § 7 odst. 3 vyhl. č. 440/2001 Sb. (pro případ nároku na náhradu za ztížení společenského uplatnění). Mimořádné navýšení náhrady však musí být řádně odůvodněno konkrétními okolnostmi věci, přičemž okolností významnou pro takové navýšení nemůže být trestní stíhání, které je samo o sobě důvodem vzniku nároku.
6. Soud tak z provedeného dokazování, následně doplněného, zjistil :
7. Z Lékařské zprávy - nález ze dne 20. 11. 2011 [REDAKCE] Z [REDAKCE] K [REDAKCE] [REDAKCE] na č.l. 10 se podává, že v péči psychiatra byl od roku [REDAKCE] nicméně jeho klinický obraz se

zásadně změnil po traumatických zážitcích souvisejících s obviněním a trestním stíháním jeho osoby. Na tyto události reagoval extrémně intenzivně, vnímal je jako vitální ohrožení a postupně se u něj rozvinula posttraumatická stresová porucha, rovněž vzniklo riziko suicidálních úvah. Klinický obraz je tak v příčinné souvislosti s traumatickými událostmi soudního stíhání. U žalobce jsou dány predispoziční faktory, nicméně zásadní význam měly shora uvedené vyvolávající události. Splňuje tak základní kritéria trvalých následků traumatizujících událostí se ztížením společenského uplatnění.

8. Z Lékařské zprávy - nález ze dne 23. 6. 2014 od [REDAKCE] K [REDAKCE] ošetřující lékařky, psychiatrické a psychosomatické, na č.l. 11 je zjišťováno, že mimo psychiatrických diagnóz žalobce trpí též [REDAKCE] a dalšími nemocemi s tím souvisejícími. Somatické komordibity, které se u relativně mladého pacienta (v té době [REDAKCE] manifestovaly v časové souvislosti se zátěžovým obdobím trestního stíhání, mají v etiopatogenéze zřetelně psychosomatickou, tj. zátěžovou složku a v kombinaci s psychiatrickými poruchami dále snižují toleranci zátěže a adaptační schopnosti žalobce. Prognóza je nepříznivá. Totéž se podsává z Lékařské zprávy - nález ze dne 8. 7. 2015 od [REDAKCE] Z [REDAKCE] K [REDAKCE] psychiatrie, na č.l. 18.
9. Z Ambulantní lékařské zprávy institutu klinické experimentální medicíny z 27. 10. 2014, na č.l. 14 je zjišťováno, že u žalobce se doporučuje vzhledem k polymorbiditě, řízení o invalidním důchodu.
10. Z Lékařské zprávy z 18. 6. 2015 [REDAKCE] S [REDAKCE] Š [REDAKCE] ordinace klinické psychologie, na č.l. 16 je zjišťován v té době intelekt pacienta v pásmu vysokého nadprůměru, se smíšenou poruchou osobnosti, [REDAKCE] [REDAKCE] 7. Pacient není schopen práce odpovídající jeho předchozímu sociálnímu statusu a dosaženému vzdělání. Prognóza je nepříznivá.
11. Z Posudku o invaliditě z 13. 8. 2015 č.l. 22 je zjišťována v souvislosti s onemocněním vážné [REDAKCE] a suspektně se rozvíjející [REDAKCE], míra poklesu pracovní schopnosti [REDAKCE]
12. Z Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení z 22. 9. 2014 na č.l. 27 se podává výše invalidního důchodu u žalobce [REDAKCE] Kč měsíčně.
13. Z Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení z 5. 1. 2015 na č.l. 31 se podává žalobci přiznaný invalidní důchod [REDAKCE] stupně [REDAKCE] Kč měsíčně, a dále se zvýšení na invalidní důchod pro invaliditu stupně [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč od 31. 10. 2014.
14. Z rozsudku Městského soudu v Praze č. j. [REDAKCE] ze dne 1. 3. 2015 se podává, že žalobce byl částečně odškodněn za nemajetkovou újmu vedenou v důsledku nezákonného trestního stíhání, kdy mu byla poskytnuta žalovanou částka 100 000 Kč s příslušenstvím. V odůvodnění tohoto rozsudku Městský soud v Praze konstatoval, že v řízení bylo prokázáno, že trestní stíhání žalobce se projevilo na jeho zdravotním stavu, když stres vyvolaný jeho trestním stíháním měl negativní dopad na psychický a sekundárně i fyzický stav žalobce. Odvolací soud však zastává názor, že k okolnosti této je třeba přihlídnout v rámci řízení o odškodnění nemajetkové újmy, avšak v rámci této nelze odškodnit celé vzniklé zdravotní poškození v případě, že se jedná o takové poškození, které je již diagnostikovatelné a tedy odškodnitelné, jako **skutečná škoda na zdraví v rámci ztížení společenského uplatnění, a jedná se tak o samostatný nárok na náhradu škody odlišný od nemajetkové újmy** (Rc 56/2011).
15. Soud provedl v nyní projednávané věci důkaz **znaleckým posudkem** znalkyně MUDr. Petry Votýpkové, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, k okolnostem vyvolání onemocnění žalobce (psychiatrie), ve vztahu k probíhajícímu trestnímu řízení v minulosti,

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Dračková

příčemž zjistil, že toto trestní stíhání iniciovalo u žalobce onemocnění [REDACTED] v příčinné souvislosti. Zjistil tak, že posuzovaný trpí jednak tzv. přetrvávající změnou osobnosti po katastrofické události, která se u něho rozvíjela postupně přes [REDACTED] a poruchu přizpůsobení v přímé souvislosti s trestním stíháním a soudními procesy. Současně posuzovaný trpí [REDACTED] která se nerozvinula v přímé souvislosti s trestním stíháním a následnými soudními procesy, nicméně stíhání a soudní procesy mohly vést k deliberaci uvedené poruchy, jež by se pravděpodobně projevila i bez nich, jen s časovým zpožděním. Ke vzniku **první fáze poruchy** ([REDACTED]) **došlo bezprostředně po zahájení trestního stíhání a obvinění**. Její vyvoj až ke vzniku přetrvávající změny osobnosti po katastrofické události trvá do současnosti, ačkoli nutno konstatovat, že v současné době již má konstantní projevy. Prognóza není dobrá. Porucha osobnosti je v podstatě neléčitelná, lze pouze tlumit její konkrétní symptomy pomocí psychofarmak a pomocí podpůrné psychoterapie. Znalkyně nezodpovídá otázku ve vztahu k [REDACTED] která je samostatnou komorbidní poruchou a která jen modifikuje aktuální psychickou symptomatologii podle stavu, v jakém se aktuálně nachází (depresivní epizoda, hypomanická epizoda, remise). Posuzovaný trpí mnoha somatickými nemocemi, u kterých je prokázán psychický vliv na jejich rozvoj a které byly diagnostikovány až po začátku trestního stíhání.

16. Žalobce po poučení soudu, aby vymezil charakter nároku, když jednoznačná příčinná souvislost mezi trestním stíháním a zdravotním poškozením žalobce byla zjištěna pouze v případě [REDACTED] nikoli již v případě [REDACTED] **vymezil nárok na náhradu škody** tak, že žalobní nárok 1 000 000 Kč se vztahuje z 90 % tj. 900 000 Kč k [REDACTED] /trvalé změně osobnosti [REDACTED] z 10 % tj. 100 000 Kč k [REDACTED]; a každý dílčí žalobní nárok tj. 900 000 Kč a 100 000 Kč sestává dále z nároku z titulu ztížení společenského uplatnění a nároku z titulu bolestného, a to následovně:

- a) požadavek na náhradu částky 180 000 Kč za bolestné způsobené u [REDACTED]
- b) požadavek na náhradu částky 24 000 Kč za bolestné způsobené u [REDACTED]
- c) požadavek na náhradu částky 720 000 Kč za ztížení společenského uplatnění u [REDACTED]
- d) požadavek na náhradu částky 76 000 Kč za ztížení společenského uplatnění u [REDACTED]

17. Z **doplňného znaleckého posudku MUDr. Petry Votýpkové** soud zjistil, že od předchozího znaleckého zkoumání nedošlo ke změně, pokud jde o základní diagnózy u žalobce. U přetrvávající změny osobnosti po katastrofické události však došlo k petrifikaci (neschopnost změny) symptomů, které jsou již chronické. Došlo též ke zvýraznění úzkostné složky, takže již byla diagnostikována [REDACTED] přičemž tato porucha by se velmi pravděpodobně nerozvinula, kdyby nebylo traumatických událostí. U žalobce se tak jedná o přetrvávající změnu osobnosti po katastrofické události [REDACTED], [REDACTED]. Pro bodové ohodnocení bolestného pro psychickou bolest použila znalkyně bodové ohodnocení za škodu na zdraví, avšak z důvodu, že vyhláška neobsahuje odškodnění psychické bolesti, je nutno vycházet z části týkající se mozkových traumat. V tomto případě byla použita obecná diagnóza „jiná nitrolební poranění“ pod kódem S068 ve výši 200 bodů pro dg. F 62, pro dg. F 31 i pro dg. F 41. Z důvodu, že šlo o mimořádně náročný způsob léčení (dlouhodobá systematická psychoterapie) pro dg. F 62, shledala znalkyně důvody pro navýšení bodového ohodnocení na dvojnásobek § 6b citované vyhlášky. Celkové tedy hodnotí bolestné 800 body.

18. Pro bodové hodnocení ztížení společenského uplatnění použila znalkyně bodové hodnocení za škodu na zdraví u posuzovaného dle přílohy 2 Vyhlášky 440/2001 Sb., a to konkrétně bod 016: vážné duševní poruchy vzniklé působením otřesných zážitků nebo jiných nepříznivých

psychologických činitelů a tíšňových situací. Znalce je přesvědčena, že by ztížení společenského uplatnění mělo být pro diagnózu [redacted] ohodnoceno 1500 body. Znalce však shledává v tomto případě důvod k navýšení tohoto hodnocení o 50% vzhledem k tomu, že traumatizující události vedly ke zvláště těžkým následkům (podle § 6 c citované vyhlášky). U posuzovaného došlo k naprosté změně životního stylu, který mu brání téměř v jakékoli činnosti. Výsledně by tedy šlo o 2250 bodů pro diagnózu [redacted]. Pro diagnózu [redacted] by mělo dle znalce činit hodnocení 1500 body. Pro diagnózu [redacted] by pak mělo jít o hodnocení 1000 body. Celkově by mělo být ztížení společenského uplatnění hodnoceno pro všechny uvedené diagnózy 4750 body.

19. Z následného výsledku znalce **MUDr. Petry Votýpkové** bylo doplněno co do výhrad žalované, že znalce neměla k dispozici (či nepoužila jinou psychiatrickou dokumentaci), pak žádná jiná neexistuje. Žalobce se léčil u [redacted] K [redacted] mnoho let od roku [redacted] až do současnosti a stejně tak u [redacted] Š [redacted] (psychoterapeut) s jedinou výjimkou několika měsíců, kdy zkoušel jinou lékařku. Neměla se tedy kam pro další zdravotnickou dokumentaci dožádat. K výhradě že vyhodnotila u posuzovaného [redacted] a že by měl i za zhoršení v této oblasti dostat odškodné, tj. bolestné a ztrátu společenského uplatnění, uvedla, že v námitce bylo mylně uvedeno, že je to vrozená záležitost. Skutečností je, že to může být a nemusí, a to jestli se vůbec projeví, záleží právě na vnějších okolnostech, a ty nastaly. To znamená, že taková věc jako se udála posuzovanému, musí mít vliv i na nemoci psychické, které eventuálně mají nějaký genetický základ. Jaký, se neví.
20. K námitce, že vůbec prováděla vyhodnocení bolestného a společenského uplatnění, uvedla, že jednak byla na to tážána, a nadto ty události se odehrály před platností nového zákona, takže musela hodnotit podle vyhlášky 440 a nikoliv po novu, a ten, kdo dotaz položil, si právě tuto okolnost uvědomoval. Pokud jde o námitky ke způsobu hodnocení bolestného a společenského uplatnění, tak pokud jde o bolestné, ve vyhlášce 440 nejsou zmiňovány duševní nemoci. Byla znalcem několik desítek let a ví, že v těchto případech se bere v úvahu poškození centrální nervové soustavy jakoby úrazem. Muselo se to dělat analogií, protože jinak to nešlo, duševní nemoci vůbec nebyly zmiňovány. K námitce, že nezískala nějaké další informace o posuzovaném, a že uvažovala jenom na základě toho, co jí řekl, vysvětlila, že to je způsob práce psychiatra, který není policie ani soud, ani jakákoliv jiná instituce, která si zjišťuje svědecky, jestli to tak je nebo není. V tomto případě mohla kontaktovat pouze matku, která je těžce nemocná a její vyjádření by bylo stejně subjektivní jako vyjádření pacienta. A vyjádření někoho o někom jiném je vlastně vyjádření o tom samotném člověku, které to svědectví podává, nikoliv o tom, o kterém mluví. V psychiatrii se to nedělá, protože to má tolik různých omezení, že často by to bylo komplikovanější než to neudělat. Pokud vyhodnotila bolestné pro všechny diagnózy, které jsou u pacienta stanoveny, tak v tom nevidí žádný problém a to proto, že i onemocnění byt' by mělo třeba genetický základ, je určitě tím, co děj ovlivňuje.
21. K námitce navýšení položky pro specificky náročný způsob léčby, pak tou dlouhodobá psychoterapie bezesporu je, a za tím si stojí. Doplněk znaleckého posudku byl proveden distanční formou, po telefonu, v té době to jinak nešlo, epidemiologická situace byla tak složitá, a navíc k svému věku a zdravotnímu stavu nemohla s pacientem hovořit osobně. Tehdy dokonce i zdravotní pojišťovny doporučovaly distanční formy vyšetření. Pro ní to nebyl neznámý člověk, kterého znala z předchozího vyšetření. Kdyby to byl pro ní neznámý člověk, tak si to netroufne udělat po telefonu. Dokumenty, které měla k znaleckému posudku, byly pro ni dostačující. Pokud jde o samotný proces práce s klientem, nejprve se domnívala, že bude mimořádný, protože posuzovaný se dostavil opožděně, rozespálý, protože on bere velké množství léků a musela ho telefonicky probudit. V počátku úplně nespoupracoval, protože on je velmi nedůvěřivý a nedůvěřoval jí. Ale během asi půl hodiny to zvládla a on

také. Takže ve výsledku to byl velmi kvalitní rozhovor, který mohl sloužit úplně bez problému jako podklad pro znalecký posudek.

12. Skutkovým závěrem soudu je, že žalobce **byl nezákonně trestně stíhán** po dobu 9 let, od 25. 2. 2002, kdy byl obviněn ze spáchání trestného činu zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákona. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 28. 11. 2006 sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce uznán vinným trestným činem zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákona. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2007 sp. zn. [REDAKCE] byl výše zmiňovaný rozsudek zrušen v celém rozsahu a věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 1. 6. 2011 sp. zn. [REDAKCE] byl žalobce dle ust. § 226 písm. b) trestního řádu, zproštěn obžaloby. Řízení pravomocně skončilo dne 23. 7. 2011. U žalobce se **v důsledku trestního stíhání vyvinula mj.** [REDAKCE] a byl mu přiznán invalidní důchod [REDAKCE]
23. Podle ust. § 1 odst. 1 zákona 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem ve znění pozdějších předpisů, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
24. Podle ust. § 2 cit. zákona se odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona nelze zprostit.
25. Podle ust. § 7 odst. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
26. Podle ust. § 8 odst. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
27. Předpokladem vzniku odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím státního orgánu je především existence nezákonného rozhodnutí, nebo nesprávného úředního postupu, vznik škody a dále příčinná souvislost mezi výše uvedenými atributy.
28. Podle ust. § 26 citovaného zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem.
29. Podle ust. § 2958 NOZ, při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
30. Podle ust. § 2959 NOZ, při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
31. Po provedeném dokazování činí soud tento právní závěr :
32. Předpokladem vzniku odpovědnosti státu za škodu je existence nezákonného rozhodnutí, vznik škody a příčinná souvislost mezi výše uvedenými, když tato odpovědnost je založena na principu objektivním, neboť vzniká bez zřetele na zavinění. Pokud se týká předpokladu, tedy existence nezákonného rozhodnutí, je soud toho názoru, že usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného v na to navazujícím jeho zproštění obžaloby je třeba posuzovat podle výše citovaných zákonných ustanovení jako škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím. Podle rozsudku Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 25 Cdo 4768/2007, ze dne

22. 10. 2009, je ustálenou soudní praxí, že podle zákona č. 82/1998 Sb. odpovídá stát i za škodu způsobenou zahájením (vedením) trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozhodnutím trestního soudu; protože zákon tento nárok výslovně neupravuje, vychází se z analogického výkladu úpravy nejbližší, a to z úpravy odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, za něž je považováno rozhodnutí, jímž se trestní stíhání zahajuje; neposuzuje se tedy správnost postupu orgánů činných v trestním řízení při zahájení trestního stíhání (nejde o nesprávný úřední postup), rozhodující je výsledek trestního stíhání. Nárok na náhradu škody způsobené zahájením a vedením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsouzením je specifickým případem odpovědnosti státu podle zákona číslo 82/1998 Sb.. Judikatura Nejvyššího soudu ČR dovodila extenzivním systematickým výkladem uvedeného zákona, že došlo-li z určitých důvodů (v ustanovení § 12 zákona číslo 82/98 Sb. neuvedených) k zastavení trestního stíhání, resp. byl-li obžalovaný obžaloby zproštěn, je třeba vycházet z toho, že občan čin nespáchal a nemělo proto proti němu být trestní stíhání zahájeno. Nárok na náhradu škody způsobené zahájením trestního stíhání a vedením trestního řízení se v takovém případě posuzuje podle ustanovení § 5 písm. a, § 7 a § 8 cit. zákona, tj. jako nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, neboť rozhodujícím měřítkem opodstatněnosti trestního stíhání je výsledek trestního řízení.
33. Žalobce nárokuje odškodnění škody na zdraví způsobené mu nezákonným trestním stíháním, které trvalo od 25.2.2002 do 14.7.2011, jemuž byl podroben po dobu 9 let. Žalobce již v minulosti požadoval nemajetkovou újmu z nezákonného trestního stíhání v stejné trestní věci, když rozsudkem zdejšího soudu [redacted] ze dne 2.4.2013 a na to navazujícím rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. [redacted] ze dne 10.3.2015 byl žalobce částečně odškodněn za nemajetkovou újmu vedenou v důsledku nezákonného trestního stíhání a byla mu poskytnuta částka 100 000 Kč s příslušenstvím. V odůvodnění tohoto rozsudku Městský soud v Praze konstatoval, že v řízení bylo prokázáno, že trestní stíhání žalobce se projevilo na jeho zdravotním stavu, když stres vyvolaný jeho trestním stíháním měl negativní dopad na psychický a sekundárně i fyzický stav žalobce. K této okolnosti je nutno přihlídnout v rámci řízení o odškodnění nemajetkové újmy, avšak v rámci této **nelze odškodnit celé vzniklé zdravotní poškození** v případě, že se jedná o takové poškození, které je již diagnostikovatelné a tedy odškodnitelné, jako skutečná škoda na zdraví v rámci ztížení společenského uplatnění, a jedná se tak o **samostatný nárok** na náhradu škody odlišný od nemajetkové újmy (Rc 56/2011).
34. Poté, co nesporným mezi stranami bylo konstatování nezákonného trestního stíhání, podepsaný soud si vyžádal k prokázání vzniku majetkové újmy na zdraví žalobce **znalecký posudek** znalkyně MUDr. Petry Votýpkové, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zejména k okolnostem které vyvolaly psychiatrické onemocnění žalobce ve vztahu k posuzovanému trestnímu řízení a zjistil, že trestní stíhání vyvolalo u žalobce onemocnění [redacted] v přímé příčinné souvislosti. Znalkyně jednoznačně určila jako příčinu vzniku popsané duševní poruchy - trestní řízení vedené proti posuzovanému. Znalkyně neshledala jinou podobnou traumatizující událost (nebo jiný sled událostí), která by mohla vést k jejímu vzniku a rozvoji. U žalobce bylo zjištěno typické zhoršení výkonu každodenních činností. Změna osobnosti aktuálně přetrvává a projevuje se neměnnými a maladaptivními rysy, které vedly ke zhoršení interpersonálních vztahů a funkcí v osobním životě, ve společnosti i v zaměstnání. Konkrétním projevem je nedůvěřivý postoj ke světu a sociální stažení. Posuzovaný trpí sociální izolací, naprosto změnil životní styl. Posuzovaný žije osamoceně, není schopen navazovat blízké vztahy a není schopen soustavně pracovat. Pokud jde o ohodnocení škody na zdraví u žalobce, soud vycházel z vyhl. č. 440/2001 Sb. o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění, přičemž příčinná souvislost mezi trestním stíháním a zdravotním poškozením žalobce byla v případě

- posttraumatické stresové poruchy u žalobce prokazatelně zjištěna. Hodnota bodu je stanovena dle vyhlášky částkou 120 Kč/bod.
35. V případě bolestného při diagnóze [REDAKCE] (změna osobnosti po katastrofické zkušenosti), pak toto bylo stanoveno na 400 bodů a při hodnotě bodu 120 Kč, činí výsledek **48 000 Kč**. Pokud jde o bolestné v případě [REDAKCE] v tomto případě odškodnění do úvahy nepřichází, neboť jde o [REDAKCE] při níž (jak konstatoval odvolací soud), příčinná souvislost není dána. Pokud jde o bolestné při diagnóze [REDAKCE] – panická úzkostná porucha po katastrofickém stresu, jak žalobce v doplnění skutkových tvrzení uvedl, tento nárok uplatní další žalobou.
36. U ztížení společenského uplatnění při diagnóze [REDAKCE] pak tento segment byl ohodnocen výši 2250 bodů, což ve výsledku znamená **270 000 Kč**. U diagnózy [REDAKCE] ([REDAKCE]) příčinná souvislost není dána a u diagnózy [REDAKCE] jak žalobce v doplnění konstatoval, tento nárok uplatní samostatnou žalobou.
37. V součtu byla žalobci přiznána částka za poškození zdraví za odškodnění pro [REDAKCE] (48 000 + 270 000) ve výši **318 000 Kč**, přičemž v převyšující části (co do 82 000 Kč) byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná.
38. Pokud jde o náklady řízení, soud rozhodl v souladu s ust. § 142 odst. 3 o.s.ř, kdy žalobce byl převážně ve věci úspěšný a náleží mu tak náklady řízení při tarifní hodnotě 318 000 Kč, v sazbě za 1 úkon 9 580 Kč, 10 plných úkonů - převzetí zastoupení, žaloba, ústní jednání 22.6.2017, ústní jednání 9.5.2019, ústní jednání 3.7.2019, ústní jednání odvolacího soudu 5.12.2019, doplnění žaloby na výzvu 19.3.2020, ústní jednání 24.6.2020, ústní podání na výzvu 24.6.2020, ústní jednání 17.8.2021 a 2 úkony v poloviční sazbě - odvolání proti usnesení z čl. 89 a odvolání proti nákladovému výroku rozsudku – to vše v hodnotě 105 380 Kč, 12 režijních paušálů á 300,- Kč (3 600 Kč), k tomu DPH 22 869 Kč, celkem tedy 131 849 Kč.
39. Výrok IV rozsudku je odůvodněn ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., kdy žalovaná je dle ust. § 11 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb. osvobozena od soudních poplatků, tudíž není povinna uhradit státu náklady, které byly vynaložené na znalečné (4 200 Kč).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Odvolání je třeba podat ve dvojnásobném vyhotovení.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu nebo exekuce.

Praha 16. září 2021

JUDr. Otília Hrehová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Dračková

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Saralievové a soudkyň JUDr. Renaty Hertlové a Mgr. Olgy Lenochové v právní věci

žalobce: D. Ž. [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Michalem Říhou
sídlem Ke Klimentce 2186/15, 150 00 Praha 5

proti
žalované: Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti
sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2

o zaplacení 400 000 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 16.9.2021
č.j. 14C 207/2016-277

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve vyhovujícím výroku o věci samé a ve výroku o náhradě nákladů státu **potvrzuje**.
- II. Ve výroku o náhradě nákladů řízení se rozsudek **mění jen tak**, že výše náhrady činí 142 662 Kč jinak se **potvrzuje**.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradu nákladů odvolacího řízení 23 910 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta JUDr. Michala Říhy.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem uznal soud I. stupně žalovanou povinnou zaplatit žalobci 318 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% p.a. od 24.8.2016 do zaplacení a na náhradu nákladů řízení k rukám advokáta 131 849 Kč, ohledně 82 000 Kč s příslušenstvím žalobu zamítl

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Vrzalová.

a rozhodl, že se žalované povinnost k náhradě nákladů řízení státu neukládá. Žalobce se domáhal zaplacení 1 000 000 Kč z titulu náhrady škody na zdraví, jež mu měla být způsobena nezákonným rozhodnutím o zahájení jeho trestního stíhání, které pravomocně skončilo zproštěním obžaloby a v jehož důsledku se u něho rozvinula [REDAKCE]. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 2.4.2015 č.j. [REDAKCE] ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 10.3.2015 č.j. [REDAKCE] ze dne 10. 3. 2015 byla žalobci přiznána náhrada nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání a ohledně nároku, vycházejícího z jeho psychického stavu, byl odkázán na uplatnění nároku na náhradu škody na zdraví. Žalovaná učinila nespornou skutečnost, že u ní žalobce dne 23. 2. 2016 uplatnil nárok na poskytnutí náhrady škody na zdraví ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb. v žalované výši 1 000 000 Kč. Žalobní nárok odmítla pro nedostatek příčinné souvislosti škody na zdraví žalobce s nezákonným trestním stíháním. Rozsudkem ze dne 3.7.2019 č.j. [REDAKCE] soud I. stupně žalobě vyhověl ohledně 400 000 Kč s příslušenstvím a ohledně 600 000 Kč s příslušenstvím žalobu zamítl. K odvolání žalované Městský soud v Praze jako soud odvolací usnesením ze dne 23.1.2020 č.j. [REDAKCE] tento rozsudek v jeho vyhovujícím výroku a ve výročích souvisejících zrušil a zavázal soud I. stupně právním názorem, že ve smyslu § 3079 odst. 1 zák.č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, účinný od 1.1.2014 (o.z.) se na předmětný nárok, vycházející z nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání žalobce ze dne 25.2.2002, použijí ustanovení § 444 odst. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, účinný do 31.12.2013 (obč. zák.) a vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č.440/2001 Sb., o odškodnění bolesti a ztížení společenského uplatnění (odškodňovací vyhláška) a pro určení výše bolestného a ztížení společenského uplatnění žalobce se soud neobejde bez odborného lékařského posouzení.

2. Soud I. stupně na základě skutkových zjištění, popsaných v odstavcích 3 až 21 rozsudku, a s odkazem na §§ 1 odst.1, 2, 7 odst. 1, 8 odst. 1 a 26 zák. č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (náhradový zákon) a §§ 2958 a 2959 o. z. skutkově uzavřel, že žalobce byl nezákonně trestně stíhán od 25. 2. 2002 do zproštění obžaloby rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 1. 6. 2011 sp. zn. [REDAKCE] s právní mocí dne 23. 7. 2011, že se u něho v důsledku trestního stíhání vyvinula [REDAKCE] a byl mu přiznán invalidní důchod [REDAKCE] stupně. Konstatoval, že je ustálenou soudní praxí (rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 25 Cdo 4768/2007), že stát odpovídá za škodu způsobenou zahájením (vedením) trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozhodnutím trestního soudu. Nárok na náhradu škody, způsobené zahájením a vedením trestního stíhání, se v takovém případě posuzuje podle ustanovení § 5 písm. a) § 7 a § 8 náhradového zákona jako nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím. Předpokladem vzniku odpovědnosti státu za škodu je existence nezákonného rozhodnutí, vznik škody a příčinná souvislost mezi nimi.
3. Nezákonné trestní stíhání žalobce bylo mezi účastníky nesporné a soud I. stupně dále vyšel zejména ze znaleckého posudku MUDr. Petry Votýpkové, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, která shledala předmětné trestní stíhání příčinou vzniku posttraumatické stresové poruchy a zní následně rozvinuté přetrvávající změny osobnosti žalobce. Tato duševní porucha vedla ke zhoršení interpersonálních vztahů a funkcí žalobce v osobním životě, ve společnosti i v zaměstnání. Jejím konkrétním projevem je nedůvěřivý postoj ke světu a sociální stažení, žalobce trpí sociální izolací, naprosto změnil životní styl, žije osamoceně, není schopen navazovat blízké vztahy a není schopen soustavně pracovat. Bolestné při diagnóze [REDAKCE] (změna osobnosti po katastrofické zkušenosti) bylo ohodnoceno podle položky [REDAKCE] na 400 bodů (200 bodů s navýšením podle § 6 písm. b) odškodňovací vyhlášky) a ztížení společenského uplatnění (ZSU) bylo ohodnoceno podle položky 016 na 2250 bodů (při zvýšení o 50% podle § 6 písm. c) odškodňovací vyhlášky). Soud I. stupně na tomto základě

při hodnotě bodu 120 Kč dospěl k závěru o výši bolestného 48 000 Kč a náhrady za ZSU 270 000 Kč, proto žalobě vyhověl co do částky 318 000 Kč s příslušenstvím. Ohledně dalších znalkyní hodnocených diagnóz žalobce [REDAKCE] a [REDAKCE] konstatoval, že u diagnózy [REDAKCE] není dána příčinná souvislost s trestním stíháním a nárok z diagnózy [REDAKCE] hodlá žalobce uplatnit samostatnou žalobou, proto ve zbytku nároku žalobu zamítl. Žalobci přiznal podle § 142 odst. 3 zák. č. 99/193 Sb., občanský soudní řád (o.s.ř) plnou náhradu nákladů řízení ve specifikaci, uvedené v odstavci 38 rozsudku, a s odkazem na osvobození žalované od soudních poplatků rozhodl, že není povinna hradit náklady státu.

4. Proti vyhovujícímu výroku rozsudku a výroku o náhradě nákladů řízení podala žalovaná včasné odvolání, v němž brojila proti závěrům znaleckého posudku. Namítla, že přizvaná znalkyně neměla potřebnou odbornost ke stanovení nemateriální újmy na zdraví a neměla k dispozici dostatečné podklady, žalobce k dodatku posudku vyšetřila pouze telefonicky, nevytěžila jeho příbuzné a známé a provedené bodové ohodnocení bolestného a ZSU je neakceptovatelné. Žalovaná dovozovala, že odškodňovací vyhláška neumožňuje zohlednění duševního strádání v bolestném, neboť nemá úrazový charakter, a že ZSU je znalkyní nesprávně hodnoceno nejvyšším počtem bodů v rámci zvolené položky 016, které je vyhrazeno nejtěžším duševním stavům. O takový duševní stav se v případě žalobce nejedná, když mu nebyl přiznán nejvyšší stupeň invalidity, nikdy nebyl hospitalizován a není omezen ve způsobilosti k právním úkonům. Taktéž je vyloučeno, aby tytéž položky byly použity třikrát pro odlišné psychiatrické diagnózy a navýšení bodového ohodnocení neodpovídá § 6 odst. 1 písm. b) a c) odškodňovací vyhlášky, zejména v něm není zohledněn věk žalobce, jemuž při objevení nové úzkostné poruchy v roce 2020 bylo [REDAKCE]. Není zřejmé, do jaké míry jde u žalobce, který podle zprávy psychiatra trpěl psychickými potížemi již v roce 2002, o postižení trvalého charakteru a bylo by příhodné, aby se podrobil dalšímu psychiatrickému vyšetření za účelem ověření diagnóz, stanovených MUDr. Votýpkovou. Žalovaná uzavřela, že žalobce neprokázal vznik a výši nárokované škody a navrhla, aby odvolací soud změnou napadeného výroku rozsudku žalobu zamítl a přiznal jí náhradu nákladů řízení.
5. Žalobce navrhl potvrzení napadených výroků rozsudku a se zopakováním znaleckých zjištění dovozoval, že mu присouzená částka ve smyslu znaleckých závěrů náleží a že žalovaná přistupuje k odškodnění jeho újmy na zdraví obstrukčně a žádné relevantní námítky neuplatňuje.
6. Z obsahu odvolání se podávají odvolací důvody ve smyslu § 20 odst. 2 písm. e) a g) o. s. ř. Odvolací soud proto z jeho podnětu přezkoumal napadený rozsudek a řízení, jež mu předcházelo, v intencích §§ 212 a 212a o.s.ř., odvolání však opodstatněným neshledal. Žalovaná soustředí svoje námítky výlučně na výhrady proti závěrům v řízení provedeného znaleckého posudku, ty však nemohou obstát, neboť jejich prostřednictvím hodnotí ze svého laického pohledu odborné znalecké závěry. Znalkyně z oboru zdravotnictví a odvětví psychiatrie měla k podání posudku, založeného na hodnocení poškození zdraví žalobce podle §§ 444 odst. 1 a 2 obč. zák. a navazující odškodňovací vyhlášky, odpovídající odbornost, nově vymezená znalecká odbornost „stanovení nemateriální újmy na zdraví“ se váže k nové právní úpravě, obsažené v § 2958 o.z. (odkaz soudu I. stupně na toto ustanovení je s ohledem na podstatu odůvodnění rozsudku zjevným omylem, jež nemá vliv na věcnou správnost jeho rozhodnutí). Posudek i jeho dodatek byly zpracovány řádně na základě existující dokumentace a vlastního vyšetření žalobce (telefonický kontakt z důvodu pandemické situace se týkal jen zpracování dodatku) a znalkyně v rozsahu, který se týká přezkoumávaného nároku na náhradu škody na zdraví ([REDAKCE] a z ní vycházejí změna osobnosti, diagnosticky označená [REDAKCE]), přesvědčivě zodpověděla položené otázky. Své odborné závěry stran příčinné souvislosti této duševní poruchy žalobce a ohodnocení bolestného a ZSU dostatečně vyložila

v písemném posudku a jeho doplnění i v rámci své ústní výpovědi a polemika žalované s nimi není způsobilá je zvrátit, neboť soud nemůže odborné znalecké závěry v tomto směru podrobit vlastnímu hodnocení, pro něž se mu nedostává kvalifikace. K úvahám žalované, že odškodňovací vyhláška neumožňuje zohlednění bolesti při duševním strádání, lze poukázat na to, že podle § 2 odst. 1 této vyhlášky se za bolest považuje každé tělesné a duševní strádání způsobené škodou na zdraví osobě, která tuto škodu utrpěla, je tedy zjevné, že duševní strádání není z bolestného vyloučeno. Aplikaci položky [REDAKCE] (jiné nitrolební poranění) pro ohodnocení bolestné znalkyně dostatečně odůvodnila a tento postup je v souladu s § 2 odst. 2 vyhlášky (Pokud není bodové ohodnocení posuzované škody na zdraví uvedeno v přílohách č. 1 a 3 této vyhlášky, použije se bodové ohodnocení za škodu na zdraví, s níž lze posuzovanou škodu po stránce bolesti nejspíše srovnávat). Znalkyně vysvětlila i konkrétní důvody navýšení bodového ohodnocení bolestného a ZSU podle § 6 odst. 1 písm. b) a c) vyhlášky a také v tomto směru se jedná o odborné znalecké závěry, jež soud nemůže podrobovat přezkumu na základě vlastních úvah (či obdobně laických úvah žalované). Poukaz žalované na věk žalobce v době zjištění další diagnózy – úzkostné poruchy, která není předmětem tohoto řízení, je ostatně zavádějící, neboť v době rozvoje [REDAKCE] na základě trestního stíhání (nejpozději v roce 2011) byl žalobce v mladším produktivním věku.

7. Odvolací soud shrnuje, že žalovaná nevznesla proti závěrům soudu I. stupně žádné relevantní námítky a její námět na přezkum závěrů znaleckého posudku MUDr. Votýpkové není ve smyslu § 205a o.s.ř. způsobilým odvolacím důvodem, neboť takový požadavek nevznesla do rozhodnutí soudu I. stupně. Soud I. stupně proto nepochybil, jestliže vycházejíc ze znaleckých závěrů přiznal podle § 8 odst. 1 náhradového zákona ve spojení s § 444 odst. 1 a 2 obč. zák. žalobci na náhradě škody na zdraví za [REDAKCE] – změnu osobnosti, jež je v příčinné souvislosti s nezákonným trestním stíháním, částku, vyplývající ze znaleckého bodového ohodnocení bolestného a ZSU. Další znalkyní hodnocené duševní poruchy žalobce nebyly předmětem odvolacího posuzování, neboť zamítavý výrok, týkající se zčásti nároku, vycházejícího z diagnózy [REDAKCE], nebyl odvoláním napaden a ve vztahu k nově zjištěné diagnóze [REDAKCE] žalobce žádný nárok neuplatnil. Věcně správné je i rozhodnutí soudu I. stupně o úroku z prodlení, jakkoliv mu lze vytknout absenci odůvodnění tohoto nároku. Žalobce uplatnil nárok u žalované dne 23.2.2016 a šestměsíční lhůta podle § 15 odst. 1 náhradového zákona žalované matně uplynula 23. 8. 2016, ode dne následujícího má proto podle § 1970 o.z. právo na úrok z prodlení ve výši, dané § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Odvolací soud proto rozsudek soudu I. stupně v napadeném vyhovujícím výroku o věci samé podle § 219 o.s.ř. potvrdil.
8. Soud I. stupně správně rozhodl o základu nároku žalobce na náhradu nákladů řízení v intencích § 142 odst. 3 o.s.ř., nesprávně však určil její výši. Advokát žalobce vykonal v řízení celkem 11 účelných úkonů právní služby za plnou odměnu ve výši 9 580 Kč (z přiznané částky) podle § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif - převzetí věci, žaloba, účast u 4 ústních jednání před soudem I. stupně a u jednání odvolacího soudu, vyjádření k prvnímu odvolání žalované, tři věcná vyjádření) a 1 úkon za poloviční odměnu 4 790 Kč – odvolání proti výroku o náhradě nákladů řízení rozsudku ze dne 3.7.2019 č.j. 14 C 207/2016-147. Odvolání proti rozhodnutí o zaplacení zálohy na znalečné nebylo účelně vynaloženým úkonem, neboť bylo nepřipustné, o čemž byl žalobce poučen. K náhradě nákladů žalobce na právní zastoupení náleží dále 12 paušálních náhrad výdajů advokáta po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a 21% náhrady za daň z přidané hodnoty (DPH) z těchto částek. Náhrada nákladů řízení před soudem I. stupně dále zahrnuje soudem I. stupně opomenutou zálohu na znalečné, uhrazenou žalobcem ve výši 5 000 Kč. Odvolací soud proto ohledně výše náhrady za použití § 221a o.s.ř. výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky změnil, jinak jej podle § 219 o.s.ř. potvrdil shodně se správným výrokiem o náhradě nákladů řízení státu. Podle § 142 odst. 1 o.s.ř.

ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř. má procesně úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, jež sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 9 580 Kč se dvěma paušálními náhradami výdajů po 300 Kč a 21% DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je za podmínek § 237 o.s.ř. přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu I. stupně.

Praha 17. února 2022

JUDr. Irena Saralievová v. r.
předsedkyně senátu